НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї

Декалог українського націоналіста

www.nacija.org.ua
nacija@ukr.net

19 - 25 жовтня 2004
№ 39 (50)

ЧАСОПИС КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

СВОБОДУ НЕ СПИНИТИ

- заявили українські студенти в Києві, заявляє український народ на кожній зустрічі з Віктором Ющенком

Так, вже не спинити українського народу у прагненні свободи, вже не побороти його бажання мати українську Україну і українського Президента – Віктора Ющенка.

5 вересня влада, знаючи, що не зможе чесно виграти вибори, пішла на цинічний злочин - спробувала знищити лідера опозиції. Не вийшло. Господь дослухався молитов мільйонів українців і зберіг для України її сина. Віктор Ющенко знову з нами! Він несе Україною слово правди, надихає людей вірою в перемогу. Він бореться проти адміністративної машини владоможців-олігархів, проти їхньої брехні та провокацій. На його боці – правда, Бог і український народ! Українці симпатизують йому і хочуть чесних виборів.

5

АКЦІЯ

СИЛА НАРОДУ ПРОТИ БРЕХНІ

Дорогі друзі!

23 жовтня у Києві відбудеться масова акція-попередження „Сила народу проти брехні та фальсифікацій”.

Збір членів та симпатиків Конгресу Українських Націоналістів традиційно на Софіївській площі біля пам'ятника Богдану Хмельницькому о 12.00.

Запрошуємо киян та гостей міста разом з нами пройти вулицями столиці на площу Лесі Українки до ЦВК, де буде замкнено „печерське кільце”, яким прихильники Віктора Ющенка символічно оточать всі будівлі центральних органів влади.

Біля ЦВК відбудеться мітинг, на якому виступить Віктор Ющенко.

Друзі! Нашою акцією застережемо владу від насильницьких кроків - продемонструємо прагнення народу до мирного волевиявлення на президентських виборах, а в разі потреби – і захисту свого вибору конституційним шляхом.

Будьмо єдині! Не дозволимо сфальсифікувати підсумки виборів.

Конгрес Українських Націоналістів

ВАЖЛИВО

Перші укази Ющенка

Віктор Ющенко оприлюднив свої укази на посту Президента: прожитковий мінімум буде встановлено в розмірі 423 грн. (мінімальні зарплати та пенсії не можуть бути нижчими за цю суму); одноразова допомога при народженні дитини становитиме 8,5 тис. грн.; поверне втрачені заощадження; створить 5 млн. нових робочих місць і значно прискорить перехід до контрактної армії. Укази наберуть чинності впродовж перших ста днів президентства.

„Країна перемог" за Януковича

У цьогорічній доповіді Всесвітнього економічного форуму із 104 розглянутих у ньому держав Україна посіла:
86-е місце за рівнем конкурентоспроможності економіки; *(Естонія – 20-те, Литва – 36-те, Росія –70-те)*
3-е місце за рівнем впливу корумпованого чиновництва на економіку; *(1-е – Чад, 4-е – Мадагаскар, 5-е – Росія)*
1-е місце за часткою відмивання "брудних" грошей. (*2-е – Парагвай, 3-є – Росія*). Справді, як сказано на одному з передвиборних плакатів Віктора Януковича, "країна перемог". Тільки, схоже, піррових.

Вибори або економіка

Зросли ціни майже на всі продукти харчування: м'ясо подорожчало на 4-10 грн., вершкове масло - на 1-3 грн. Опозиція переконана - підвищення цін викликане діями уряду, який зайнявся виборами Януковича, замість того, щоб займатися економікою.

Знову проштовхують політреформу

Конституційний суд дав добро на те, щоб парламент розглянув пакет змін до Конституції, які мають на меті суттєво обмежити вплив Президента.

Презентація Ан-148

В АНТК ім. Антонова уперше побачив світ новий українсько-російський реактивний регіональний пасажирський літак Ан-148. До його серійного вироботництва готуються київський „Авіант" і Воронезький авіабудівний заводи.

Українці - загроза для Росії?

Росія відмовилась скасувати реєстрацію для українських громадян. У відповіді російського МЗС зокрема сказано, що "чинна система реєстрації іноземних громадян є одним із дієвих інструментів боротьби з незаконною міграцією".

Служба зовнішньої розвідки України

Президент Кучма створив її своїм указом. Службу зовнішньої розвідки виводять зі структури СБУ. Її першим головою став Олег Синянський, який у 2000-2002 рр. працював в Адміністрації президента.

Вся міліція буде на виборах

Близько 200 тисяч співробітників і курсантів МВС з 29 жовтня по 2 листопада цілодобово будуть охороняти приміщення 225 територіальних й 33485 дільничних виборчих комісій України.

Свавілля СБУ

Сербський активіст Олександр Марич, один із співзасновників руху "Отпор", що боровся за повалення режиму колишнього югославського лідера Слободана Мілошевича, 13 жовтня за наказом СБУ був депортований з України без жодних пояснень офіційного Києва.

Діаспора занепокоєна

У Росії, на прохання українського посольства, планується створити до 650 додаткових виборчих дільниць з виборів Президента України. Українська діаспора вважає, що це робиться для фальсифікації результатів голосування.

Януковича дратують „біг-морди"?

Провладний кандидат висловив роздратування надмірною наочною агітацією на свою підтримку. Він розкритикував за це свій виборчий штаб і місцеву владу.

Як Кіркоров агітував за... Ющенка

У концерті на підтримку Януковича, який проходив у п'ятницю в Павлограді, брали участь Й. Кобзон, Я. Табачник, Т. Повалій, Н. Корольова, Ф. Кіркоров... Після Табачника на сцені з'явився батько Кіркорова - Бедрос Кіркоров. Проспівавши дві пісні, він сказав: "Україна буде процвітати, якщо Президентом буде Ющенко!" - і відразу ж утік.

Після докору конферанс'є Кіркоров вирішив виправитися: "Вибачте, я так розхвилювався, що зовсім усе переплутав. Кандидат, якого ми представляємо - Янукович... Тому голосуйте за Віктора Андрійовича... (поправився) Федоровича Ющенка, й Україна буде процвітати".

ООН про дітей СНГ:

Кожна третя дитина у Східній Європі та колишньому Радянському Союзі живе у злиднях, у Росії на державному піклуванні перебувають не менше 700 тис. дітей та підлітків.

Юлію Тимошенко переслідують

Таку заяву зробила партія „Батьківщина". На Харківщині близько 100 людей кримінальної зовнішності їздять трьома автобусами у супроводі міліції і намагаються зірвати зустрічі Тимошенко з виборцями.

Згадали про чеченців

Європейський суд з прав людини вперше почав слухання щодо порушень російськими військовими прав людини у Чечні. Позивачі твердять, що їхніх родичів катували і вбили російські солдати.

За матеріалами інформагентств та наших кореспондентів

ЗАРУБАЮ КОГУТА І ПЕРЕДАМ ЯНУКОВИЧУ

Що ота яєчня на Ваших грудях наїла всім українцям оскомину - то це факт, але ж і на Вас, Вікторе Федоровичу, вона вплинула неабияк - враз подвоїлись і мова, і паспорти. У мого колишнього чоловіка так було тільки після доброї пиятики: йому мене в очах видно було аж дві.

Але по суті: пропоную ввести таки не дві мови, бо що то - тільки українська і російська, най наші люди будуть найпередовіші в усьому світі, най знають і три мови. Пропоную ввести ще й тюремний сленг, най „ботають по фені".

Ото знову я, проста гуцулка, вчу Вас! Знову забула, що Ви й самі вмієте все організувати. Мій колишній чоловік через те і втік, що забагато вчила...

Крім того, у Вас таки не все в порядку зі здоров'ям, якщо пенсії всім урівняли. Щось там у Вашому арифмометрі не туди перекинуло! Навіть паньство Азаров і Тігіпко очі замикають, коли говорять за пенсії. Все-таки 14 мільйонів потенційних виборців намагаєтесь купити. Ото був випадок, що якась бабуся Вам полуницю з власного городу транспортувала літаком до Києва з вдячності, що їй пенсію на 20 грн. підняли. То тепер і я зарубаю когута і передам Вам автобусом (заголосний і до курей не дуже беручкий, давно вже у бульйон проситься). Правда, сама не привезу, бо на квиток туди й назад не стане - там же тієї пенсії... а ще за газ, світло, телефон заплатити... та й на хліб залишити. Так що вишліть когось до косівського автобуса, щоби забрали когута. Він у мене екологічно чистий, на гуцульському кулеші вигодований. А курки таки не зарубаю, бо бачу, що яєць в Україні ще треба.

Оце спало на гадку, раджу Вам до медпрацівників у Феофанію не звертатися зі своїм здоров'ям. Бо вони там теж можуть бути «проффесорами» з двома «ф». А зверніться до баби Марії у Києві. Вона переляк і вроки їйцем викачує. Десь там на Подолі живе, най пан Тігіпко як керівник Вашого штабу відшукає і наперед домовиться. Бо до неї черга велика. Я би домовилась тут-таки з нашею бабою Орисею, що по сусідству живе, але ж Ви, мабуть, побоїтесь сюди знову їхати, то най вже в Києві. Дешевше вийде Вам. Бо бензин задорогий став, відколи наша більшість у парламенті зав'язала нас ЄЕПом. А ще ж Ви і наш найдорожчий Президент побували у Путіна на дні народження і подарували йому всю Україну, то ціни виростуть ще більше. Правда, не знаю, чи в подарунок Путін отримає ще й нас, українців? Але міркую, нащо російському президентові ще один головний біль від гуцулів, як він із чеченцями має його забагато. А оце чула від сусіда, що пані Надія Костюк представляла на Косівщині громадську організацію „Нова взаємодія", і під час конференції аж цілу годину керувала районом. І навіть пан Грималюк, наш голова райдержадміністрації, просив у неї слова. Високоповажна пані не заборонила, надала - ділили гроші, що нібито Ви повинні дати на район як кандидат у Президенти, і нібито тих грошей буде - мільйони. Гроші поділили, правда, їх ще катма, але хтось і думкою багатіє...

Проста гуцулка з Карпат

пані ***Антоніна Спільна,*** з селища Кути, що на Косівщині

ЗАЛІЗНИЧНИЙ „БЄСПРЄДЄЛ"

Під вечір 5 жовтня київський вокзал виглядав метушливішим, ніж завжди. Попри юрбу, що спішила до потягів, вокзальні вантажники на своїх візочках везли однакові паки паперової продукції. Це була передвиборча агітація, яку примусили вантажників розвозити по вагонах, причому задаром. Мужики тягнули візки і лаялися: начальник сказав – не розвезете, завтра духу вашого не буде на вокзалі. Тож спішили виконати грізний наказ.

Я зайшов спочатку в один з вагонів поїзда „Київ - Запоріжжя", потім - „Київ - Севастополь". Провідники розносили по купе агітки та обклеювали стіни коридорів вагонів плакатами. На моє купе наклеїли Буша, який кричить, що він за „Нашу Україну", через купе – „Чи ти готовий до громадянської війни?» Тонни таких самих плакатів група народних депутатів знайшла на київських складах. Либонь, не всі склади знайшли – залізниця, певне, має власні, з яких і черпає антиконституційні агітки.

Запитую провідницю, літню жінку, навіщо своїми руками порушує закон? „Ех, облиште, - махнула рукою. - Тут щойно таке було... У мене двоє дітей, їх одягнути й нагодувати треба, а нас за відмову клеїти плакати - з роботи виганяють. Хто нас захистить від цих злочинців?"

За задумом організаторів PR-акції пасажири мали б „прикоснуться к судьбе" Януковича. Вийшло якраз навпаки. Пасажири дружно зірвали цю наочність, і вся пропрем'єрська агітація полетіла в кошики для сміття.

До Запоріжжя потяг прийшов уночі. Перон освітлювали великі яскраві панно з портретом усміхненого прем'єра. Хтось із пасажирів зауважив, що Янукович з тих панно насміхається з України...

Передвиборна кампанія йде без правил, про якусь законність говорити годі. То ж 31 жовтня цьому треба покласти край. Назавжди!

Сергій Перепута, м. Київ

ЩО ВЕРЗЕ ТІГІПКО?

Деякі політологи кажуть, що виборчий штаб Януковича, який очолює Тігіпко - несправжній. А в справжньому працюють московські політтехнологи. Важко сказати, так воно чи ні, але ясно, що товариш Тігіпко, справді має багато часу на публічні виступи. Колишній комсомольський ватажок політичної батьківщини Кучми відчайдушно захищає і рекламує економічну політику конкретного донецького „крутого". Якщо вірити Тігіпку, ситуація в нашій економіці – чудова, пенсіонери плачуть від щастя - немає жодних підстав для зростання цін на харчі, товари та послуги...

Підстав немає, а зростання є, та ще й яке! За Тігіпком, вже найближчим часом (до виборів?) Янукович розбереться з тими, хто піднімає ціни. Підіть до найближчого магазину і подивіться, як Янукович навів порядок. Ковбаса «докторська», що ще місяць-два тому коштувала 16 грн. за кілограм, нині коштує 25 грн. А все те, що лишилося дешевше за 20 грн., їсти взагалі не можна, того навіть собака не їсть.

Про космічні ціни на м'ясо годі й говорити. А ціни на ринку – то не підступи якихось змовників, а реальна оцінка справжнього стану економіки України сьогодні.

Отже, товариш Янукович, крім всіх інших його „чеснот", ще й вправний фокусник. В одну кишеню пенсіонерам і бюджетникам він гроші кладе, а з іншої - забирає. А його вправність полягає в тому, що забирає він дещо більше, ніж кладе. Себто всі підвищення пенсій і зарплат з'їдає нестримне зростання цін. І плюс ринок на всі заяви і обіцянки Януковича. Наприклад, уряд підписав меморандум про утримання цін з фірмами, що продають бензин. Але ціни на пальне все одно зростають. Власники заправок кажуть, що не можуть торгувати собі на збиток, бо нафтопереробні заводи підняли ціни. Між іншим, із 6 нафтопереробних заводів України - 5 належать російському капіталу. То хіба Янукович керує цими олігархами? То вони керують ним.

Найкращий спосіб зробити правильний вибір – це не слухати комсомольських балакунів, а довіряти власним очам і власному життєвому досвіду. Коли Янукович разом зі своїми тігіпками заявляє, що в економіці піднесення, то запитайте себе, чи у вашому селі, районі, області ви відчуваєте це економічне диво? Подивіться навколо, і що ви побачите? Добробут, законність, справедливість? Чи щось зовсім інше? То ж не вірте балакучим брехунам, увесь сенс їхнього буття полягає в тому, щоб дурити народ і тим жити. А чи не набридло нам постійно бути обдуреними?

Богдан Степовий

РЕЦИДИВІСТ

ГОТУЄТЬСЯ ЗАБИТИ ОСТАННІ ЦВЯХИ В ДОМОВИНУ УКРАЇНИ

Л. Кінах: „Людина, яка має судимості, не може претендувати на посаду Президента. І це вже не проблема тієї людини. Це проблема честі, авторитету, гідності всього суспільства і держави. Не можна робити суспільство, честь і авторитет держави заручниками тих, хто має кримінальне минуле і намагається досягнути влади... Це величезний цинізм у ставленні до свого народу".

Чи почув і зрозумів ці думки В. Янукович?! Питання риторичне. Але ж думки А. Кінаха звернені не лише до Януковича, а й до тих, заручниками у яких опинилися честь, авторитет, гідність всього суспільства і держави, - до Кучми, Кравчука... і тієї штучної більшості ВР.

Селами „ходять" чутки, з посиланням на людей, які працювали з батьком В. Януковича, що той (батько) утік з Білорусії на Донбас, бо мав таку ж вдачу, як тепер його синок, тобто мовиться про злочинність на генетичному рівні.

На очах усього світу колишній зек на прізвисько „Хам" замахнувся на честь, авторитет, гідність всього суспільства і держави, що це, як не рецидив?! Хоч у нас така дія не кваліфікується як „рецидив" щодо попередніх злочинів, але ж Україна існує не в безлюдному космосі. На Землі люди послуговуються моральними вимірами, і особливо щодо президентів.

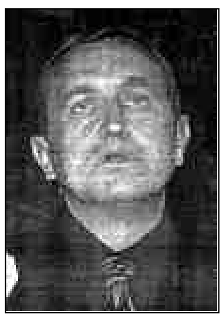
Вчені і політики на початку 90-х років говорили про найкращі на постсоціалістичному просторі колишнього СРСР стартові можливості України для адаптації в цивілізовану європейську ринкову економіку. Але то були пусті балачки, адже в Україні майже до ноги винищено національно-свідому еліту - капітал нації, найнеобхіднішій для реалізації її національних інтересів. Без цього капіталу усе інше в інтересах народу не працює.

Залишилося вибити український народ зі списку культурних, цивілізованих народів, накинути на нього ярлик худоби, бидла, від якого відвернеться світ, і тоді проімперська підлота довершить нищення України. Задля цього після 13-ти років знущання над паростками національно-патріотичних сил, достатньо зробити ще один, останній крок - посадити в крісло Президента України неукраїнця і неписьменного злісного рецидивіста...

ДЛЯ ПОРЯТУНКУ ВІТЧИЗНИ ТРЕБА ВІДНАЙТИ „ЧИН НАЙМЕНШОЇ КРОВІ". ВИБОРЦІ! ЦЕ І В ВАШИХ РУКАХ!

Микола Білий,
член Головного проводу КУН

ЧИЙ ЦЕЙ „КОЗАЧОК"?

На екранах наших телевізорів постійно миготить мертве обличчя, яке скрипучим голосом виголошує: „Ми, українські націоналісти..." Потім ми чуємо дивні заяви, що не мають нічого спільного з програмовими засадами КУН і ОУН. Далі обличчя починає звинувачувати Віктора Ющенка, його дружину, а потім, добряче закидавши його болотом, заявляє про підтримку Ющенка на виборах.

Обличчя називається Роман Козак. Він називає себе лідером „ОУН в Україні", але серед справжніх націоналістів має репутацію людини, яку виключили з організації з формулюванням: „за аморальну поведінку, пиятство і розпусту". Ось такий діяч знадобився нинішній владі, щоб дискредитувати ідеї українського націоналізму. Але йдеться не про те. Зрозуміло, що Козак - то злісна карикатура на українську національну ідею, який має залякувати людей на сході і півдні дикими ідеями і власною дрімучістю. Крім того, я стверджую, що з Р. Козаком попрацювали політтехнологи з-поза меж України. Маю ось такі докази. Якщо Р. Козак справді націоналіст, то він має знати специфічні елементи так би мовити стилістики і естетики українського націоналізму, за якими члени КУН і ОУН відчувають, з ким вони мають справу: своїм чи чужим. Р. Козак звертається до виборців так: „Народе України!" Націоналіст так не скаже, бо це суперечить його поглядам. Коли в 1996 р. ухвалювали Конституцію України, то комуністи доклали всіх зусиль, щоби внести до її тексту саме це поняття „народ України", бо дуже їм не подобається поняття „український народ", від якого лише один крок до поняття „українська нація". Саме так „Український народе!" звернувся би до виборців український націоналіст. Добре попрацювали московські політтехнологи, але такої „дрібниці" не врахували. З Москви того не видно... Або звинувачення Р. Козака на адресу комуністів, які нищили... „слов'ян". Це яких „слов'ян"? Часом не тих, хто постійно завойовував Україну,- перші зі сходу, а другі - з протилежного краю? Ця „пісенька" виконується в супроводі російської „гармошки". Український націоналіст таких політичних „пісень" виголошувати не може за визначенням. А коли депутати Верховної Ради викрили сховище незаконно виготовленої агітації проти В. Ющенка, то поміж усим тим були стоси плакатів Р. Козака і відомого українофоба Базилюка. До речі, Козак був там присутній і дуже доброзичливо спілкувався з прихильником приєднання України до Росії Базилюком.

Відповісти на запитання, хто стоїть за Р. Козаком не так вже й складно. Але як це пояснити мешканцям Донецької, Луганської, Херсонської областей, Криму?

Коли народ переможе, ми прочитаємо багато документів, що викривають небачене на нашій землі провокаторство на початку XXI століття.

Микола Чорноморенко

ГОВОРИТЬ КОБЗОН - МОВЧИТЬ ЗАКОН

"Революція. Катастрофа. Дестабілізація" - ці слова зараз дуже популярні серед вітчизняних політиків певного штибу та їхніх закордонних друзів. Ці гасла народилися не вчора і не сьогодні. "Тільки б не було війни", - втовкмачували совєтському народові довгі десятиліття. "Тільки б не було змін", - розказують зараз українському народові ті ж самі особи, які годуються з того самого, совєтсько-ґебістського корита.

Мовляв, якщо ви, народні маси, будете поводитися не правильно, воскресне Адольф Гітлер і з'їсть вас без олії. Або прийде дядечко Сем і зробить те ж саме. А щонайменше – почнеться дестабілізація та громадянська війна. Іншими словами, крокуйте стрункими лавами під нашим проводом, і вам житиметься стабільно. А інакше – рейвах, катастрофа, революція.

Той самий "почесний бурят", депутат Державної думи Росії Йосиф Кобзон, котрий у брежнєвські часи оспівував революцію, тепер не менш заповзято оспівує стабільність. Ось що він заявив на близькому до об'єднаних соціал-демократів Інтернет-сайті temnik.com.ua: "Якщо оберуть не Януковича... а Ющенка, це, безумовно, призведе, як мінімум, до дестабілізації, і, як максимум, до громадянської війни. Ющенко повністю замінить керівництво України, а ці люди становлять адміністративний генофонд країни..."

Зауважу, законами України агітація іноземних громадян на президентських виборах заборонена. Але що таке український закон, коли говорить Йосиф Кобзон! Говорить, а також щосили співає в гастрольних турах Україною на підтримку Януковича. Спробували було подати на нього до "незалежного" українського суду – суд відмовив у позові, мовляв, немає доказів, що депутат російського парламенту Кобзон є громадянином Росії. Виявляється, Кобзон, в порушення Конституції, за особистою вказівкою Кучми одержав паспорт громадянина України. Але він усе одно залишився іноземним громадянином. Як і десятки інших російських артистів, широко використовуваних кримінальною владою на підтримку свого кандидата.

Тим часом Кобзон, на додачу до всього, виступає як імпресаріо президента Росії Путіна. Ось ще одна цитата з того самого виступу "почесного бурята": "Думаю, що і наш президент (Путін – С.Д.) на боці Януковича..."

Звісно, тим, хто дав клятву "компетентним органам" раз і на все життя - хай це підполковник КҐБ чи народний артист СССР, видніше, хто з них про що думає. Тим більше, що думає і говорить уся ця "невидима громада", як завжди, в одну дудку. Ось що заявив днями глава Російської православної церкви Алексій Другий (він же громадянин Росії Ріդіґер) Віктору Януковичу: "Я думаю, що народ підтримає вас на виборах". Що ж, мовою політики такий тип об'єднання зветься аншлюсом, а "підвищення" статусу російської мови – лінгвоцидом.

Але цур їм, московським "богословам". Повернемося до того, до чого закликає вся московська братія – до української стабільності. Справді, за Гітлера у Німеччині також була стабільність. Тільки така, що крок за кроком вела до національної катастрофи. І за Путіна у Росії повна стабільність – щороку масштаби кавказької війни і супровідного терору зростають. І за Леоніда Кучми Україна вельми стабільно втрачає по 400 тисяч населення за рік. А що ж станеться, коли ця тенденція, як закликає Кобзон, буде "розширена"?

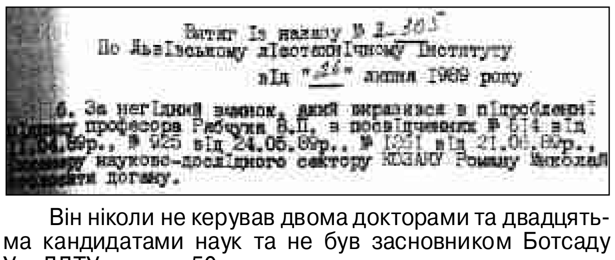
Свіжий вітер змін, якого так бояться агітатори за "стабільність", і стане порятунком української України, де Путін, Кобзон й Алексій ніколи не будуть господарями, лише гостями – якщо цього, звісна річ, захоче український народ.

Сергій Дехтеренко

З БАТОГОМ НА ПСЕВДОНАЦІОНАЛІСТА Р. КОЗАКА ЧЕКАЮТЬ ЗЕМЛЯКИ

◈ Співробітники Українського державного лісотехнічного університету (УкрДЛТУ) І. Вінтонів, член КУН, доцент; П. Білей, д-р техн. наук, професор; М. Горошко, завідувач кафедри; А. Івченко, канд. с/г наук; Л. Коляда, мол. наук. співробітник; С. Краєвський, начальник ІОЦ; В. Дудок, редактор видавничого відділу, - у якому в 1988-1992 рр. працював кандидат на посаду Президента України Роман Козак, направили звернення до голови ЦВК С. Ківалова.

У ньому львівські науковці висловили обурення щодо провокаційної діяльності Романа Козака. Науковці, які знають Козака як непорядну людину, котра щодня з екрана телевізора цькує дружину В. Ющенка, погрожує російськомовному населенню України, мають великий сумнів, що він міг зібрати 500 тис. підписів на свою підтримку. Він майстерно і неодноразово впродовж кількох років підробляв підписи та вводив в оману співробітників, як доказ автори надіслали в ЦВК копії архівних документів.

Витяг із наказу № 1-305
По Львівському лісотехнічному інституту
від "26" липня 1969 року
6. За негідний вчинок, який виразився в підробленні [illegible] професора Рибчука В.П., в посвідченнях № 614 від [illegible].04.69р., № 925 від 24.05.69р., № 1251 від 21.06.69р., [illegible] науково-дослідного сектору КОЗАКУ Роману Миколай[illegible] [illegible] догану.

Він ніколи не керував двома докторами та двадцятьма кандидатами наук та не був засновником Ботсаду УкрДЛТУ, не має 50-ти наукових праць, не виявляв жодної громадської активності в осередках Руху та Просвіти.

Науковці зазначають, що Роман Козак потрібен антидемократичним силам не лише як технічний кандидат, який жупелом буржуазного націоналізму повинен відлякувати виборчий електорат від ідей української демократії, а й як людина, яка має у виборчих комісіях всіх рівнів своїх представників.

Науковці вимагають ретельної перевірки списків підписантів Р. Козака, а також оприлюднити наведені ними дані в матеріалах ЦВК. У разі відмови ЦВК реагувати на це звернення львівські науковці звернуться до міжнародних спостерігачів.

◈ Бібрський осередок Асоціації депутатів першого демократичного скликання звернувся з відкритим листом до своїх земляків-кандидатів на посаду Президента Б. Бойка і Р. Козака. Ось уривки з нього.

„Вимагаємо від вас, добродії Бойко і Козак, - перестаньте представляти Україну і українців, відмежуйтеся хоч би від Перемишлянщини, вибачтеся перед всіма, хто вас бачив і чув, у тому числі й за те, що замість віддати свої марно вкладені у вибори мільйони на газифікацію, ремонт розбитих доріг, шкіл, фельдшерських пунктів у рідних Болотні та Під'яркові, віддали їх в "закрома родіни"...

Пане Козак! Ви, як слухняний і вірнопідданий, можете залишатися у виборчих списках. Але злізьте з телеекранів, щоб вас більше ніхто там не бачив і не чув завченого вами словоблуддя, і відмежуйтесь від своєї-несвоєї антиукраїнської, антиющенківської продукції, яку ви складуєте разом зі своїм соратником-україноненависником Базилюком на складах адміністрації президента.

І пам'ятайте слова великого Пророка: "Схаменіться! Будьте люде, бо лихо вам буде"!

Конгрес-інформ

НЕ ВРЯТУЄ ЧУЖА РЕЗИДЕНЦІЯ

Нещодавно Кучма з Януковичем побували в резиденції Путіна. Сяючий від радості мер Москви Юрій Лужков заявив, що для нього все сказане Віктором Федоровичем звучить, як музика...

Процеси, що останнім часом помітно посилилися в стосунках між офіційними Києвом та Москвою, дударики Кремля та Банківської намагаються подати як „взаємовигідне зближення" двох держав, двох народів. Сам факт, що ініціювала і якнайактивніше намагається втілити в життя облудну ідею мертвонародженого „ЄЕП" Москва, промовисто свідчить про те, що вона дбає тільки за свої інтереси, нехтуючи при цьому інтересами нашими.

Йдеться про безсоромне використання потенціалів України та Білорусії в інтересах Росії. Не може бути ніякого сумніву в тому, що творці ЄЕП мають на меті те ж саме, що й творці СРСР: незалежність України, Росії, Білорусії, Казахстану буде такою ж номінальною, як була „незалежність" „республік-сестер", що входили до Радянського Союзу.

Страх перед неминучою поразкою доводить київських маріонеток до відчаю. Сподіваючись знайти порятунок під крилом своїх московських покровителів, вони і вчащають в їхні резиденції, на їхні дачі. Очевидно, там їм затишніше.

Василь Заєць

ЗАБУЛА БАБА – КОЛИ ДІВКОЮ БУЛА...

В країнах світу "літаючі яйця" не є надзвичайною подією, але в Україні це викликало велике збурення. Донецька братва на своїх "мітингах протесту" кваліфікувала цей випадок як "звірячий замах бандерівців на життя великого державного діяча".

Вони вже забули, що коли в березні цього року Ющенко прибув у Донецьк для зустрічі з населенням міста, донецьку братву було озброєно яйцями, майонезом і камінням для "достойной встречі ющенковцев", а за влучні попадання було обіцяно по 50 доларів. Тоді сам прем'єр Янукович схвалив поведінку донецької братви і порадив гостям з „Нашої України" запастись памперсами.

Памперси в Івано-Франківську знадобились би саме провладному кандидату. Коли б запасся ними – не попсував би дорогий костюм.

І. Галяк, голова Стебницької МО КУН

ЗВЕРНЕННЯ

Панове офіцери, прапорщики, мічмани!
Дорогі побратими!

Наближається до завершення безпрецедентна за своєю брутальністю президентська виборча кампанія в Україні. Задля збереження існуючого стану речей в суспільстві та економіці країни агонізуючий режим вдається до найогидніших методів впливу на виборця, що дає підстави висловлювати побоювання щодо можливості використання Збройних сил України проти власного народу. Ці побоювання – не безпідставні. Численні порушення виборчого законодавства, адміністративний тиск, провокації, розпалювання міжнаціональної ворожнечі і, нарешті, замах на життя народного кандидата в Президенти України Віктора Ющенка – ось ланцюжок, який веде Україну до непередбачуваних наслідків.

Скалічена й пограбована Українська армія, вдосталь напхана яничарами в полковницьких і генеральських погонах, може стати заручницею політичного шабашу високопоставлених зрадників, для котрих - ціль виправдовує засоби.

Ми складали присягу на вірність народові України! Ми клялися бути відданими йому до останнього подиху. Саме тому ми не маємо права брати участь в оскаженілих ігриськах певних політичних сил.

Я закликаю вас, дорогі друзі, не піддаватися на провокації, від кого б вони не йшли! Я закликаю вас за будь-яких обставин не виконувати злочинні накази, які суперечать вимогам Конституції України та Статуту Збройних сил. Свято бережімо мир і злагоду в нашому домі! Будьмо мужніми! Будьмо мудрими! Пам'ятаймо! Найстрашніший злочин на землі – злочин проти власного народу! 31 жовтня 2004 року ми зробимо свій вибір! І цей вибір буде обов'язково на користь демократії, гуманності та справедливості! Слава Україні!

Ігор Пиголь, майор, військовослужбовець 97-ї ОМБ, м. Славута

ВОЇН - ГРОМАДЯНИН

БЕЗ ТВОГО ГОЛОСУ, СОЛДАТЕ, НЕ МОЖЕ БУТИ НІЯКОГО РУХУ В МАЙБУТНЄ

Добрий день, шановна редакціє газети„Нація і держава"! Я, старший солдат Дмитро Шевченко, служу зараз в Києві. Звертаюся до вас з проханням прочитати мою статтю та відповісти, чому її не захотіли надрукувати в стінній газеті роти? До армії я мало цікавився політикою, хоча і вступив до молодої „Просвіти" в Чернігові. Але коли не дають можливості висловити власну точку зору, нав'язують свої ідеї, я, як громадянин України, не можу мовчати.

"Вибір України – 2004.

Багато питань постає у наших співвітчизників перед обранням нового глави держави. Вибір великий, але хто реально зможе забезпечити Україні високий рівень економічного, соціального та суспільно-політичного життя? Хто зможе на ділі, а не на словах втілити в життя мораль справедливих доходів та чесної зарплати, побудувати Українську національну соборну державу?

Хто з 26 кандидатів зможе створити народну державу для народу - державу, втілену в ідеях Тараса Шевченка, Івана Франка, інших видатних українських письменників і політичних діячів?

Питань, як і кандидатів, дуже багато – але вибір один, і нам з вами вирішувати, хто найдостойніший.

Без активної участі молоді і без твого голосу, солдате, не може бути ніякого руху в майбутнє. Тож не будь байдужим – зроби свій вибір. Вибір – 2004!"

Прошу вас надрукувати цю статтю, але без зазначення військової частини, бо якщо дізнаються в штабі, мене просто з'їдять.

Дмитро Шевченко, старший солдат

НЕ ТРЕБА НАС ДУРИТИ

ЗРІВНЯЛІВКА ВІД ПРЕМ'ЄРА

Щодня офіційна пропаганда „вішає локшину" на вуха українцям про майже щоденне піднесення економіки України завдяки прем'єру-кандидату Януковичу та його „коаліційному" уряду. Деяка частина громадян легко піддається на такі сеанси провладного „гіпнозу" і справді вірить в економічне диво України.

Верстати, що друкують сьогодні гроші, працюють не на підйом економіки, а на забезпечення того прожиткового мінімуму, який останнім часом зрівняв усіх пенсіонерів.

У моїй квартирі мешкає учасниця бойових дій, кавалер двох орденів Червоної Зірки та близько двох десятків інших (не ювілейних!) нагород - людина, яка пройшла війну від перших до останніх її днів, лікуючи поранених у боях. Ця заслужена жінка опісля передвиборного жесту „послідовного" Януковича не може зрозуміти, чому її пенсія зрівнялася з моєю, який народився по війні і, як вона висловлюється, не нюхав навіть пороху. Вона не може мені пробачити дії „надійного" провладного кандидата на пост Президента.

Мої намагання переконати 87-річну тещу в тому, що підвищення пенсій – це передвиборний фарс Януковича, аж ніяк не можуть уплинути на її твердження щодо самого факту зрівнялівки. Можливо, вона має рацію?

Олександр Тарасенко, м. Лубни

ОЧИМА ІНОЗЕМНОГО СПОСТЕРІГАЧА

Як іноземний спостерігач на виборах Президента України я вже вдруге. Уперше я був спостерігачем у Дніпропетровську - хотів побачити, як буде голосувати „місто Кучми". Виграв тоді, звичайно, Кучма, бо народ, пам'ятаючи комуністичні „досягнення", не схотів, щоб повторилися голодомори і терори.

ВИБОРИ-2004

Вибори тоді пройшли, на мою думку, досить добре. Народ вибрав добровільно того Президента, якого на той час і за тих умов можна було обрати. Я не критикую Президента Л. Кучму, бо я під його владою не жив. Кожен Президент, вибраний народом в демократичному суспільстві, є продуктом того суспільства. А як і куди він поведе суспільство, покаже лише майбутнє. Головним є те, що народ має змогу і право змінити чи поправити свій вибір під час наступних демократичних виборів. Демократія дає змогу і нагоду змінити владу мирно, надіючись, що наступний Президент дбатиме за народ краще, ніж попередній.

Як іноземний спостерігач на виборах Президента України в 2004 році я приїхав завчасно, щоб ознайомитись з настроєм людей по різних містах України, способами і стилем самореклами кандидатів у Президенти в газетах, на телебаченні, плакатах, зібраннях і т.д.

Читаючи місцеві газети я дізнався, що українська влада ухвалила „Закон про вибори Президента", який забороняє місцевим спостерігачам нагляд за виборчим процесом, і це в той час, коли і Президент Кучма, і багато кандидатів говорять про т.зв. прозорі й чесні вибори. Питання – чому?

Останнім часом полеміка навколо іноземних спостерігачів загострюється. У дискусіях на Майдані Незалежності часто чути: „А що вони тут роблять? Ми й без них знаємо, як проводити вибори"... Якщо це так, то тоді об'єктивна нейтральна оцінка виборчого процесу іноземними спостерігачами нікому не зашкодить. Бо ж ціль іноземних спостерігачів - не впливати на виборчий процес в державі, а оцінити його чесність, правдивість і прозорість, всі незаконні дії і фальсифікації під час виборів донести до відома ЦВК і керівництва держав, які їх уповноважили.

Беручи до уваги той факт, що в колишньому Радянському Союзі ніколи не було демократії, народ став пасивним і втратив віру в те, що владу чи уряди можна і треба міняти задля поліпшення свого життя. Демократичні, чесні і прозорі вибори дають людям цю можливість.

Якщо ж більшість народу вважає, що їм так добре, що краще не може й бути, тоді вони мають право вибирати той уряд, який вони вже мають. А вибраний уряд має допомогти незадоволеній меншості поліпшити своє становище.

Кількість іноземних спостерігачів є замалою, щоб мати суттєвий вплив на вислід виборів і запевнити, що виборчий процес не буде сфальсифікований. З іншого боку, якщо вибори проходять чесно, прозоро, без утисків і підкупу виборців, тоді іноземний спостерігач повинен також дати об'єктивну оцінку виборчого процесу і зробити відповідний звіт.

Виборці мусять розуміти, що їм жити з їхнім вибором наступні п'ять років, а спостерігачі поїдуть додому.

Щасти вам, Боже, вибрати достойного Президента!

М. Н. Л.

З'ЯВА "ЛИКУ"

ФЕЙЛЕТОН

Держава Україна. Осінь 2004 року. Декілька місяців поспіль мешканці України живуть в ейфорії. Ще у світі ніхто того не знає і не відає, лише українцям повідомили по Першому національному телевізійному каналу, що прийшов "месія".

І багато інших загальнонаціональних каналів понесли до вух простих трударів новину про цю чудову подію, що спіткала наш народ. І портрети новоспеченого "месії" скрізь порозвішували. Дивіться, українці, дивіться, чужі люди, і заздріть, бо "месія" прийшов на цю благодатну і родючу землю. То байдуже, що посмішка нещира, а пика непривітна, то пусте, що написи дивні, а ореоли слави брехливі, та головне - в іншому. Радіти повинні – *ТОМУ ЩО* "месія". А "месію", як і батьківщину, не вибирають. Радійте "месії", як манні небесній, яка потім, згодом, впаде на ваші голови. "Месія" прийшов справді тотальний і всеохопний. Куди не глянь - його присутність. Усі ті, хто тотальність "месії" забезпечують, сьогодні повідомили з голубих екранів і радіохвиль про чудотворні вчинки і справді незбагненні події, пов'язані з приходом "месії".

Сьогодні "лик небесний" близько 8-ої години бачили в донецькому краї біля міста Горлівка. Тут він підставив плече під важку вагонетку з вугіллям, давши при цьому можливість перепочити шахтарю. Усміхнулись всі шахтарі донецького краю, з подякою каски зняли і вклонились "лику". "До праці, рєбята, до праці", – сказав "лик" і розтанув у мороці шахти, залишивши трударів стояти з роззявленими ротами.

І вже той самий "лик" близько 10-ої години з'явився перед дояркою у прикарпатському селі. "Цур тобі, цур",- перелякано промовляла, хрестячись, доярка, вдивляючись у з'явлену фізіономію. Дивитись було гидко, але що поробиш, "месія" не щодня з'являється у твоїй господі. Дивилась доярка на фізію з відразою, але мужньо, бо жінки наші мужні. Це вже потім, перед камерою загальнонаціонального каналу, що спрямує своє магічне око на доярку, вона буде умліваючи розповідати і дякувати "месії" за допомогу. І розповість історію про те, як "лик" допоміг їй примножити надої молока і як він мужньо відігнав злу відьму, яка висмоктувала щодень ранковий удій. І що завдяки *ГОЛОВІ* Кабінету Яничаровичу, – голос за кадром поправив доярку: "Не Яничаровичу, а Януковичу", – так, так, завдяки Яничаровичу корови наші дружно почали збільшувати удій молока."

В обідню пору, продовжує повідомляти загальнонаціональний канал, "святий лик" бякло проступив на замаскованій під пустелю броні українського танка в Іраку. То була неабияка підмога нашому православному контингенту у тій далекій мусульманській країні. Завдячуючи "лику" обороноздатність і бойовий дух наших вояків зріс вдесятеро, зросли також наші успіхи в бойовій та політичній підготовці. Всім воякам наказано віддати свій голос за найдостойнішого серед достойних, найчеснішого серед чесних, найшляхетнішого серед шляхетних, *ТОМУ ЩО* він - "послідовний". Під вигуки "ура" та брязчання ложок об тарілки "месія" зник з поля зору миротворців.

О 4-ій годині по обіді сьогодні "лик" бачили в степах України. Він допоміг фермеру в Херсонській області прийняти двоє пологів. Опоросилась улюблена свинка Паця та окотилась улюблена киця Мурка. І ось досвідчений фермер з українських степів розповів сущу правду, вдивляючись у правдиві очі правдивих журналістів з правдивих загальнонаціональних каналів: „Якби не було "месії",- сказав фермер, - в образі чинного прем'єра Ягуповича, – голос за кадром: "Не Ягуповича, а Януковича", – ой, вибачте, не те прочитав, то й моя Паця, і моя Мурка ніколи б не привели такого значного виводка. І всі такі милі, такі гарні, такі рожеві – всі на одне лице, морда в морду схожі. І між собою схожі також. Ось так. І всі вже хочуть віддати свій голос за "дбайливого", за "справедливого", за "послідовного". Увесь мій приплід віддасть свої голоси за правильного кандидата, *ТОМУ ЩО* він "патріот". Сало наше не віддасть зажерливим американцям, а порівну поділить між своїми, між братанами – ой, знову не те прочитав – між братами: українським - меншим, російським - старшим та білоруським - байстрюком."

І насамкінець робочого, важкотрудового дня, коли ми вже готували матеріал до ефіру, повідомляють загальнонаціональні канали – надійшло ще одне щасливе повідомлення. Прямий репортаж з місця події. Розповідає баба Ониська з села Підполіське, Житомирської області: "Зібрались ми ввечері на вулиці погомоніти. Сидимо на ослоні біля воріт, і віриte, що одна одній кажемо - не чути. Ми говоримо, жаби кричать, ми голосніше, і вони голосніше: "Кучма-кум, кучма-кум, кучма-кум". Як бачимо, над болотом ніби стовп пилу з'явився, а потім - морда. Та така схожа на ту, що біля "Сільмагу" висить, і яку наші люди гім... (грушками гнилими) закидали. Ми схопились, та й біжимо подивитись на диво-дивне. Прибігли, а на болоті вже цілий мітинг іде. Посеред болота сидить стара найбридкіша жаба-ропуха, квакає голосно і, щоб усі почули, повідомляє, що таки прибув на нашу Неньку "месія". Він може всі наші Спільно Досягнуті Поболотні Успіхи (об'єднати), зорганізувати і очолити. Він є спадкоємець і єдинодовірений, чесніший від козаковенків і вірніший від симоненків. Людинолюбець великий, що заблудлих синів своїх з-під варти звільняє, кари на них не насилає. Пробачає їм свій реанімаційний стан і зіпсований яйцями костюм. А все це – *ТОМУ ЩО* "справедливий", *ТОМУ ЩО* "чесний". Жаб'яче віче закінчилось одностайним кваканням і присвоєнням найглухішому кутку болота імені ПроФФесора-ПрЄМьЄра Януковича."

Бабі Ониськи слова більше не давали. Всі наступні репортажі про бабу Ониську були відшліфовані до блиску правдою і журналістською етикою.

Такі події відбулись на нашій, не чужій землі за один день. Завтра буде новий день та "правда" залишиться тією ж самою, що й сьогодні: піховшецькою, джангірівською, корчинськівською, інтерівською, першонаціоналівською – тобто брехливою.

Мудрий український народе! Не дай їм себе ошукати.

Ярослав Федюк

СВОБОДУ НЕ СПИНИТИ

1 Президентом не може бути кандидат, на зустрічі з яким зганяють людей. Президентом буде той, кого люди шанують, за кого переживають. Це ще раз підтвердили зустрічі лідера народної довіри з виборцями минулого тижня.

На мітинг Ющенка в Іллічівську зібралося від 4 до 5 тис. людей. В Одесі – близько 20 тис., у Харкові - 30 тис., у Луганську - майже 10 тис., а в Запоріжжі - більше 20 тис. його прихильників. А на Всеукраїнське студентське віче, яке відбулося у суботу на Контрактовій площі під гаслом "Свободу не спинити", з'їхалося понад 30 тис. студентів з усієї України.

Перед початком заходу студенти пройшли вулицями Києва під помаранчевими прапорами. Звичайно, хтось скаже, що це рекламний хід, що студентам заплатили. Але погодьтеся, за гроші не скандували б до хрипоти „Ющенко!", за гроші так не горіли б очі, за гроші не посміхались би так щиро і не вітали б так привітно учасників акції кияни з вікон своїх помешкань та на вулицях міста.

Скільки перешкод вони подолали! "Прем'єр-міністр Янукович, віце-прем'єр Табачник, міністр освіти Кремінь та інші урядовці особисто працювали на зрив нашого зібрання", - говорять студенти. По всій Україні органи влади, міліція та адміністрація ВНЗ перешкоджали виїзду до Києва учасників Всеукраїнського студентського віча. У Вінниці, в ніч на суботу міліція та представники адміністрації ВНЗ уривалися в студентські гуртожитки з погрозами. На Волині працівникам ДАІ було наказано не випускати автобуси за межі області, у Дніпропетровську ректор Гірничого університету (довірена особа В. Януковича) викликав студентів і погрожував їм. В університетах Закарпатської області збирали старост груп і заявляли, що у студентів будуть проблеми, якщо вони не припинять активної громадської діяльності. Коли у Бердянську міліція зняла номери із замовленого студентами автобуса, то ті взяли квитки на потяг. Міліція телефонувала батькам і вимагала, щоби студенти вийшли в Дніпропетровську, інакше їх знімуть із потяга. У Полтаві ДАІ погрожувало відібрати ліцензії у всіх, хто виїде з міста зі студентами на Київ. В Лубнах під час перевірки міліцією було проколото колеса в замовленому студентами автобусі...

Попри тиск і перешкоди більшість студентів прибула до Києва. На Контрактовій площі багатотисячне студентське братство скандуванням "Ющенко!" вітало виступ свого майбутнього Президента. У прийнятій резолюції студенти заявили про підтримку Ющенка і наголосили, що владі не вдасться обдурити людей, купити їх передвиборчими подачками чи сфальсифікувати вибори. Українські студенти висловили недовіру уряду України, вимагали відновити у ВНЗ студентів, відрахованих за політичні погляди. Учасники віча заявили, що студенти у змозі захистити свій вибір. Студентська резолюція закінчується гаслом "Свободу не спинити!"

До дня виборів залишається вже мало часу. Щодня Віктор Ющенко їде в регіони до своїх виборців. Їде зі словом правди, зі своєю програмою порятунку України. Він не сам, з ним команда однодумців, побратимів і друзів - народні депутати Олексій Івченко, Юлія Тимошенко, Олександр Зінченко, Євген Гірник, Петро Порошенко, Володимир Філенко, Петро Ющенко, Анатолій Матвієнко, Іван Васюник, Олег Рибачук, народні артисти Дмитро Гнатюк, Анатолій Паламаренко, Олег Скрипка, Оксана Білозір та інші, хто разом з ним став проти злочинної влади за свободу свого народу. І цю свободу не спинити. Бо в команді Ющенка поруч із депутатами, артистами, науковцями - кожен чесний громадянин України!

Богдан Захаряк, світлини автора

ХРОНІКА

Херсон.

7 жовтня близько 20 тисяч херсонців прийшли на мітинг, який організувала команда Віктора Ющенка.

Всі хотіли чути правду про те, як отруїли Віктора Андрійовича, про стан його здоров'я сьогодні. Демонструвався фільм. Виступили І. Плющ, В. Яворівський, Є. Червоненко, В. Кириленко, інші депутати. Співали й агітували за Ющенка: Д. Гнатюк, О. Скрипка, група «ВВ». Активісти КУН розповсюджували «Націю і державу» - люди стояли в черзі, щоби отримати газету.

Братчики Корчинського готували провокацію, але їх заблокували і розігнали, навіть не допустили до площі. Хоч «прємьєр» підкинув людям гроші перед виборами, але рейтинг його впав. А популярність Ющенка на Херсонщині росте. Повідомив про це Роман Лушпінський.

Вінниця.

14 жовтня за ініціативи обласної організації Конгресу у Вінниці біля могили вояків ОУН-УПА та Січових Стрільців відбулося Народне віче з нагоди 62-ої річниці з дня заснування Української Повстанської Армії.

Учасники віча виконали Гімн Українських Націоналістів. Священики УАПЦ та УГКЦ відправили панахиду, після чого представники політичних партій та громадських організацій поклали квіти до могили полеглих за волю України.

Члени Конгресу вручили книгу Юрія Борця «У вирі боротьби» ветеранам ОУН-УПА.

Одеса.

Опитування виборців, проведене обласною організацією Конгресу, засвідчило, що близько 50% населення області голосуватиме на виборах за Віктора Ющенка. Про це повідомив голова Одеської ОО КУН Михайло Перегінчук.

На Покрову одеські націоналісти провели урочисту конференцію, в якій взяли участь ветерани ОУН-УПА та члени молодіжної референтури Конгресу.

Найближчим часом обласна організація КУН пікетуватиме міську раду на знак протесту проти засилля російської мови в освітніх закладах та інших державних установах.

Конгрес-інформ

Б'ЄМО НА СПОЛОХ

У СУМАХ ЗАЛЯКУЮТЬ ЛЮДЕЙ

Коли Президент Кучма з екранів телебачення говорить про брудні технології виборчої кампанії, безсоромно натякаючи на опозицію, хочеться запитати в нього, чи не має він на увазі залякування людей представником його влади в Сумах – Володимиром Щербанем?

Щербань дав доручення заступнику міського голови з питань освіти, медицини і культури пані Наталії Москаленко зобов'язати вчителів та лікарів ходити по квартирах і опитувати людей, за кого вони будуть голосувати, та відзначати тих, хто за Віктора Ющенка. Вчителі і лікарі змушені це робити, бо їм загрожують звільненням з роботи, і вони – самі налякані - вносять атмосферу страху в кожний дім і вмовляють жителів міста голосувати за Януковича. Хоч кожна людина має право на таємницю свого голосування, але люди по-наївності повідомляють, за кого вони будуть голосувати. Щербань також погрожує представникам сільських рад, якщо в їхніх селах проголосують за Ющенка, то вони залишаться без роботи. Під цим тиском голови сільрад, у свою чергу, погрожують односельчанам та вимагають голосувати за Януковича.

Вочевидь, люди, які хочуть голосувати за Ющенка, не будуть внесені у списки виборців. Підставою для голосування на певній виборчій дільниці є не списки, а паспорт з пропискою – але ж люди про це не завжди знають. Якщо представники влади шляхом такого опитування зрозуміють, що вони не зможуть контролювати вибори, буде спроба їх зірвати. І тоді все піде за грузинським сценарієм. Думаю, Кучма спить і бачить, щоб ввести воєнне становище в країні. Донецькі бандити, вони ж представники місцевої влади, хочуть тримати народ у страху. Мусимо цьому протистояти. Намірам бандитів треба покласти край.

Світлана Казакова, м. Суми

ПОЗИЦІЯ

ВСТАЄМО В РЯДИ КОНГРЕСУ

Пане "прємьєре", як представники народу, ми вдячні Вам за те, що Ви допомогли нам прозріти. Зважаючи на Вашу думку, що „націоналізм - це хвороба", ми вирішили допомогти в її лікуванні, і тому вступили до Конгресу Українських Націоналістів - партії, що стоїть на українських державницьких позиціях. Впевнені, не націоналізм є хворобою, а великодержавний шовінізм та злочинна корумпована влада. Разом з побратимами по Конгресу покладемо всі сили, знання і набутий досвід на боротьбу за Українську державу, у якій буде правити закон, а не „понятія", де життя людини, національні цінності будуть ставитися понад усе.

І тому, пане "прємьєре", Вам не допоможе, ні здача військово-морської бази Севастополя, ні введення двомовності та подвійного громадянства, ні "підвищення" пенсій, ні інші злодіяння проти власного народу.

Український народ, державність якого сягає понад 6000 років, дав світові Трипільську культуру, зберіг Європу від монголо-татарської навали, засвітив перед світом імена своїх геніїв: Шевченка, Хмельницького, Богомольця, Сікорського, Кондратюка... - більше не терпітиме й змиє з себе злочинний бруд. І не допоможуть Вам ні куплені ЗМІ, ні тіньові капітали, ні злочинні клани, ні корчинські разом з козаками, яковенками й іншими Вашими перевертнями. Проти народу, який має добрий провід, не встоїть ніхто і ніщо. Ми, офіцери, які ще далеко не вичерпали свій ресурс, допоможемо йому в цьому.

Старші слідчі з особливо важливих справ Головного слідчого управління МВС України
Григорій Петрик, Анатолій Вакуленко, члени КУН

На світлині: голова Конгресу О. Івченко вручив партійні квитки Г. Петрику і А. Вакуленку.

ВІДЛУННЯ

У №33 вашої газети прочитав репліку В. Кондрюкова „Як порівнюється досконалість мов". Хочу висловити і своє бачення „вищості" російської мови.

Якби ви, всілякі російські рухи та конгреси, вчились так, як треба, то знали б, що у вас за мова, і звідки вона взялася. Тоді, можливо, ви не чванились би і не теревенили б про вищість своєї мови. Наведу лише два висловлювання ваших же росіян. Письменник Михайло Булгаков у п'єсі „Бег" писав: „Чоловік, що приїхав жити до Парижа, повинен знати, що російська мова придатна тільки до того, щоби лаятися нецензурними словами та викрикувати руйнівні лозунги. Ні те, ні інше в Парижі не прийнято"... А в газеті „Аргументи і факти" №11 за 1999 р. читаємо: „... сучасну жаргонно-спаплюжену російську мову, котру і мовою не назвеш, для цілей богослужіння використовувати неможливо, тому що в ній багато зла". Ось так, панове.

А про корені російської мови ви могли б взнати, прочитавши своїх же широко відомих філологів Шахматова і Трубецького. Тоді б ви знали, що в часи становлення єдиної російської мови (кін. 17 – поч. 18 ст.) українській мові був наданий пріоритет. І українські філологи, зокрема Олександр Потебня, встановлювали остаточні форми синтаксиса і стилістики російської мови. На ту мову відчутно вплинули тюркські та угрофінські мови, тому вона тепер так відрізняється від сучасної української. А сучасну російську граматику створено українцем Мелетієм Смотрицьким ще в 1619 р., відтоді вона не зазнала істотних змін.

Тож не чваньтесь, панове шовіністи...

Олександр Кислий, член КУН, Крим

СУДИЛИЩЕ В ЗАКОНІ

У день відкриття осінньої сесії ВР її спікер Володимир Литвин мав необережність висловити свою думку стосовно стану судової системи України, кваліфікувавши "систему і практику українського судочинства як масштабну загрозу і виклик національній безпеці України".

За два тижні по виступу п. Литвина голова Ради Суддів України Віктор Кривенко зі сторінок газети "Юридическая практика" ("Судьи недовольны высказыванием спикера", № 37, 14.09.04 р.) звинуватив Володимира Михайловича в порушенні ст. 34 Конституції України і від імені суддівського корпусу країни зажадав від нього доказів, на підставі яких було зроблено такий образливий для суддів висновок...

Опікуючись долею Голови Верховної Ради, який услід за десятками тисяч громадян України опинився перед загрозою потрапити в жахливі обійми українського судочинства і на власній шкірі відчути всі принади вітчизняного "правосуддя", спробуємо надати в розпорядження Ради Суддів факти, які допоможуть хоча б частково зліквідувати її необізнаність і, таким чином, виправити професійний недолік керівної ланки суддівського корпусу.

ЛАНЦЮГ ДЛЯ ЖЕРТВИ

6 вересня, в останній день роботи світового Конгресу юристів, який проходив в апартаментах київського готелю "Русь", правники різних країн мали нагоду на власні очі побачити наслідки дії правової системи України, витвореної за роки кучмівської влади. "Наслідок" в особі Олександра Петроченка у відчаї намагався привернути до своєї біди увагу хоча б закордонних правозахисників, прикувавши себе металевим ланцюгом до паркану перед готелем. Іноземці зацікавлено спостерігали за змученою людиною з державними нагородами на лацкані піджака з плакатом у руках, напис на якому стверджував: "Прокуратура покриває злочин міліції".

Військовий ліквідатор наслідків чорнобильської катастрофи, нагороджений державними відзнаками, а нині – інвалід 2-ї групи вичерпав усі можливі засоби захисту своїх прав на правосуддя.

21 червня 1998 року інвалідну "Таврію" п. Олександра було розтрощено джипом "Міцубісі-Паджеро" бізнесмена Л. Котляра. Сам О. Петроченко отримав численні травми і кілька місяців провів у лікарні. Наїзд було здійснено на очах двох співробітників ДАІ. На місці події Л. Котляр свою провину визнав, що й було зафіксовано в офіційних документах за підписом заступника начальника УДАІ УМВС України в м. Києві полковника міліції М.М. Андрієца. Зібрані матеріали, передані 1 липня до слідчого відділу Московського РУ ГУ, провину Котляра підтверджували. Як засвідчує офіційний лист з УДАІ МВС, 6 липня слідчим С.П. Позняковим за фактом ДТП було порушено кримінальну справу № 09-13721. Однак далі почали коїтися дивовижні речі. Бізнесмен від власних зізнань відмовився, реальні свідки події, яких постраждалий розшукав через газету, жодного разу опитані не були. З часом документи, що підтверджували провину Л.Котляра, з матеріалів справи зникли, і після численних фальсифікацій її було закрито. У підсумку винуватець залишився безкарним. Уже кілька років п. Олександр вимагає відновлення справи. Прокуратура ж, видається, навіть не читаючи документів, стандартно відповідає: "Як вам було роз'яснено, підстав немає".

Минулого року, коли Петроченко вперше прикував себе до дверей Генпрокуратури, справа нібито зрушила з місця. Але збурені його вчинком кола на воді українського "правосуддя" швидко розійшлися. Спровокувати правову систему до належних дій не спромоглися ані звернення самого п. Олександра в усі інстанції з Генпрокуратурою включно, ані депутатські запити на ті ж адреси, ані численні публікації з переконливими фактами.

Людина, що віддала здоров'я, рятуючи нас, тяжко скривджена державою удруге - постраждала від безкарності грошовитого бізнесмена і не може бодай отримати компенсацію за втрату знищеного Л. Котляром єдиного засобу пересування й витрат на лікування заподіяного ним каліцтва. Отож, система спрацювала справно: постраждалий лишився при своєму стражданні, а винний уник не лише покарання, а й жодної відповідальності.

Цього разу на місце акції прибули наряди міліції, загін у бронежилетах, "швидка", пожежники, а згодом - і представник високого міліційного керівництва країни В. Ошовський. Олександра "відчепили" від паркану. Високопосадовець наказав міліціянтам розібратися й рушив собі далі. А що можуть зробити пересічні міліціянти, якщо проти їхніх колег, які прикрили злочин бізнесмена (невже лише з суто людського співчуття?!), нічого не може й не хоче робити навіть Генпрокуратура? Система не дозволяє. **Антиправова система, витворена режимом**. І знущанням, блюзнірством видається пану Олександру державна нагорода від Президента – медаль "Захиснику Вітчизни", що надійшла до нього якраз напередодні того, як у спробах розв'язувати свою правову проблему він мусив вдатися до використання ланцюга. Поки що ланцюга.

Таких, як Петроченко, – безліч. Вони – жертви системи, яка відняла в них роки життя, здоров'я, а подеколи - й життя. А всесвітня асоціація юристів (керівним органом якої і є світовий Конгрес), за повідомленням її голови В. Євдокимова (колишнього голови Вищої Ради юстиції і члена СДПУ(о)), до Дня юриста нагородила Орденом юстиції 1-го ступеня кандидата на пост Президента України від влади В. Януковича, єдиного у світі Прем'єра з двома строками не в прем'єрському кріслі, – "за видатний внесок у зміцнення миру через верховенство права"!

Тетяна Метельова

У ХАРКОВІ - МОЛЕБЕНЬ ЗА ПУТІНА

Столицею культурного та духовного занепаду східних регіонів можна назвати Харків та область. Про цю іронію долі пишуть у своєму зверненні до голови ХОДА Євгена Кушнарьова члени обласного відділення Конгресу української інтелігенції. Їх, як і більшість свідомих громадян Харківщини, непокоїть не лише стан мистецтва чи освіти, але те, що під загрозою опинилась сама мораль, совість, зрештою – душа Нації.

Гончарство, писанкарство, різьбярство – все це поступово стає лише історією. Зникають хорові й драматичні колективи, а якщо й створюються нові, то тільки перед святами. Відгриміла музика – гуртки розбіглись.

У ще гіршому стані перебувають бібліотеки області: 2-3 назви газет, 1-2 журнали, застарілий книжковий фонд... З 1997 р. в багатьох селах Харківщини припинили свою діяльність понад 100 сільських бібліотек та клубів. У той же час навіть у самій „першій столиці" десятиліттями не зводяться клуби, бібліотеки, кінотеатри: усе закривається або продається.

Майже повністю зруйновано кіномережу регіону. Якщо 1990 р. в області працювало 1200 кіноустановок, то на 1 червня 2004 р. їх залишилось 50. Усі інші, напевно, трансформувались у „шістисоті" та „домашні кінотеатри". Приміщення кінотеатрів за безцінь продаються, а ще не продані змушені користуватись піратською відеопродукцією.

У такому ж становищі перебуває театр та опера на Харківщині. Український театр ім. Т. Шевченка перестав бути „українським", адже голова Спілки театральних діячів Харківщини І. Борис домігся вилучення з назви театру цього слова. З назви хочуть також вилучити прізвище Шевченка, а з фасаду театру вже здерто барельєф Кобзаря. Що ж до репертуару, то це переважно оголені артисти та фігури собак „видатного" режисера Жолдака.

Сцену Харківського академічного театру опери та балету ім. М. Лисенка окупували „почесний бурят" Кобзон, та „почьотний естраднік" Мулерман. Спостерігається свідоме, методичне нищення двох театрів.

Відмовка влади, мовляв, немає коштів, вже не працює. Адже, наприклад, на „Дєнь защітніка атчізни" було витрачено 30 тис. грн. (на День Соборності України – в 10 разів менше), а на першотравневі свята – 45 тис. грн. (на Шевченківські дні – 1 тисячу). Більше того, встановлюються пам'ятники російським державним мужам: О. Нєвському та Є. Щербініну (це тому Щербініну, за наказами якого нищилися гайдамаки: „отсечь головы", „бить кнутом по 150 ударов", „вырезать ноздри".

На цьому тлі майже невинними виглядають традиційне засилля російської мови в державних закладах, вивішування на деяких харківських установах (санаторій „Роща") одразу двох державних прапорів – українського і російського, вигуки різних фельдманів про те, що „националізм праізрастаєт ат нєувєрєннасті в сєбє" і т.п...

Якщо маєте сумніви, можете переконатися самі. Поїдьте до Харкова - пройдіться вулицями Ленінського та Фрунзенського районів, зайдіть у супермаркет, щоб скуштувати салат „Хохол" (під майонезом), огляньте „пам'ятні" місця Комінтернівського району, спустіться в метро, на станцію, що незабаром буде називатись „Інтернаціоналістичною", зайдіть до церкви у Дзержинському районі (чи у будь-якому іншому), послухайте молебень за Путіна й анафему Мазепі та запитайте себе: в якій країні ви живете?

Іван Белебеха

ЯК УБИТИ УКРАЇНСЬКОГО ЛІДЕРА:

ВІД ПЕТЛЮРИ ДО ЮЩЕНКА

Факт отруєння Віктора Ющенка ще потребує доведення. Однак коли у Верховній Раді Ющенко виголосив: "Ви добре знаєте, хто цей вбивця: вбивця – влада", - він знав, що говорив.

Сама влада, звичайно, власноруч опонентів не знищує. Для цього у неї є "компетентні органи". Назва органів, які десятиліттями спеціалізувалися на ліквідації провідних представників українства, змінювалася від ВЧК і ГПУ до НКВД, МГБ і КДБ, так само, як і способи вбивства політичних опонентів правлячого режиму.

Для тих, хто сумнівається в самій можливості навмисного отруєння Ющенка владою, пропонуємо стислий і далеко не вичерпний екскурс в історію способів знищення українських діячів XX століття, де влада таки була вбивцею. І це факт, який вже не потребує доведення.

Спосіб перший: постріл впритул

Пострілом упритул було розстріляно Симона Петлюру, головного отамана армії Української Народної Республіки. Так само, як і за Гією Ґонґадзе, за Петлюрою спочатку велося "зовнішнє спостереження", метою якого було виявити маршрути пересування й звички вибраної жертви. 25 травня 1926 року в Парижі агент ГПУ Самуїл Шварцбард всадив у Петлюру сім куль.

Слідство у справі вбивства Петлюри виявило зв'язок між вбивцею і радянською розвідкою. Після цього ГПУ перейшло до більш "вишуканих" форм знищення української політичної опозиції. Убивств, наприклад, за допомогою коробки шоколадних цукерок.

Спосіб другий: вибух бомби

23 травня 1938 року в Роттердамі вибухом бомби було вбито Євгена Коновальця, засновника та керівника Організації Українських Націоналістів (ОУН). В українській діаспорі вбивство роками пов'язували з НКВД, хоча вагомих доказів не було. Аж ось, на початку дев'яностих, сам убивця Коновальця – ветеран компетентних органів, пенсіонер і тихий житель Москви Павєл Судоплатов опублікував мемуари, де описав докладно, як він убив українського діяча.

За Коновальцем НКВД полювало аж два роки – набагато довше, ніж за Ґонґадзе чи за Ющенком у цій виборчій кампанії. Виявивши слабкість Коновальця до шоколаду, вибуховий пристрій з годинниковим механізмом було замасковано під коробку шоколадних цукерок, розписану в традиційному українському стилі.

Коли в арсеналі убивць уже є вибухові цукерки, то навряд чи суто українська дієта з картоплі й сала змогла б урятувати українського діяча від смерті.

Спосіб третій: отруєння

12 жовтня 1957 року начебто від інфаркту в Мюнхені помирає один із лідерів ОУН Лев Ребет. Через два роки, 15 жовтня 1959 року з тієї ж причини і теж у Мюнхені помирає ще один лідер ОУН Степан Бандера.

Результати слідства не приносили позитивних результатів, аж поки 12 серпня 1961 року агент КДБ Богдан Сташинський не здався західнонімецькій владі, зізнаючись у вбивстві обох ватажків ОУН.

Знаряддям убивства став спеціально розроблений у лабораторії КДБ пристрій – трубка-пістолет, що містила скляну ампулу з ціанідом. Ампула розбивалася, коли вбивця натискав на курок. Жертва помирала від отруєння. Отрута швидко розчиняється в організмі й знайти її сліди через кілька годин майже неможливо.

Спосіб четвертий: самовбивство через повішання

Після оприлюднення свідчень Сташинського в КДБ відразу "полетіли голови", за чотири місяці, принаймні, 17 офіцерів позбулися посад. Керівництво Політбюро і КДБ вирішили переглянути ризик, пов'язаний з "мокрими справами". КДБ відмовився від убивства як інструмента політики поза межами радянського блоку, чого не можна сказати про вбивства дисидентів усередині країни.

18 травня 1979 року в лісі біля села Брюховичі, що на Львівщині, знайшли повішеним українського композитора-пісняра Володимира Івасюка. Як і у випадку із директором "Українських новин" Михайлом Коломійцем, якого знайшли повішеним у Білорусі в жовтні 2002 року, причиною смерті було визнано "механічну асфіксію", повішення в петлі (самогубство).

Свідоцтво про смерть родичам Івасюка видали на третій день після того, як знайшли тіло. Хто і як вирішив, що це було самогубство, при тому що слідство, експертиза чи елементарне розслідування не проводилося, залишається таємницею. Як залишаються таємницею обставини смерті Алли Горської - української дисидентки і художниці-монументалістки, поета Василя Стуса і багатьох-багатьох інших українських діячів, убитих владою.

Спосіб п'ятий: КАМАЗ

Існує ще п'ятий спосіб вбивства українських діячів – наїзд власним авто на КАМАЗ, як у випадку із В'ячеславом Чорноволом або генеральним директором "Укрспецекспорту" Валерієм Малєвим, або ж з незрозумілими КАМАЗними викрутасами навколо Ющенка.

Про замовників і виконавців цих ДТП можна тільки здогадуватися. Шкода тільки, що чекати на правду про це потрібно буде багато років, поки не з'являться мемуари нового Судоплатова чи зізнання нового Сташинського.

Можливо, чекатимемо менше, якщо новий Президент України виконає свою передвиборчу обіцянку й запроторить убивць, нинішніх і колишніх, туди, де їм і належить бути – за ґрати. І зробить усе необхідне, щоб в Україні влада ніколи більше не ставала вбивцею.

Люба Шара, "УП"

КРУГЛИЙ СТІЛ

ДЕРЖАВНА МОВА В УКРАЇНІ

Круглий стіл на таку тему провели 5 жовтня у Києві представники „Просвіти”, Спілки письменників і громадськості столиці України. Усвідомлюючи всю небезпеку, що нависла над українською мовою і Батьківщиною після останніх заяв Прем’єр-міністра В. Януковича, його учасники ухвалили:

- вважати неприпустимим грубе порушення кандидатом у Президенти України Прем’єр-міністром України В. Януковичем статті 10-ї Конституції України та нехтування ним рішення Конституційного Суду України від 19 грудня 1999 р.;
- просити Верховну Раду України прискорити прийняття закону „Про розвиток та застосування мов в Україні”;
- розробити механізм та впровадити атестацію державних службовців, викладачів навчальних закладів, працівників ЗМІ на знання української мови;

Учасники круглого столу „Державна мова в Україні” звертаються до виборців – не віддавати свої голоси за кандидатів у Президенти, що у своїх програмах заперечують ідею українського національного відродження.

Конгрес-інформ

ПОЗИЦІЯ

КУДИ ДИВИТЬСЯ МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ?

Я навчаюся в начебто українській школі, але це не зовсім так. В українській школі мають бути українські підручники. А 1-го вересня мені видали „Геометрію”, „Географію” та „Фізику” російською мовою. До того ж у підручнику з „Географії” написано, що ухвалено Міністерством освіти України. Та куди це Міністерство дивиться? По-перше, незручно читати нерідною мовою (багато незрозумілих термінів), а подруге, я не хочу читати чужою мовою. А коли Янукович стане Президентом, то взагалі всі підручники стануть російськими і буде додатковий предмет - історія Росії.

Скільки у Києві будують великих і розкішних будинків, скільки дорогих іномарок заполонило київські вулиці, на яких гарних автомобілях їздять депутати Верховної Ради! Це означає, що у держави мають бути гроші і на підручники для українських шкіл українською мовою. Для рекламних щитів у Януковича гроші є, а для підручників – що, немає?

Сашко Парьоха, учень 7 кл, шк.№141, м. Київ

СВОЯ РУКА - ВЛАДИКА

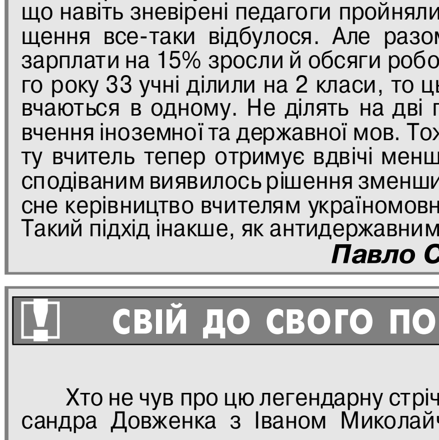
ПІДВИЩЕННЯ... ТІЛЬКИ ЧОГО?

Напередодні нового навчального року у засобах масової інформації так галасливо тиражувалося повідомлення про майбутнє підвищення вчительської зарплати, що навіть зневірені педагоги пройнялися надією. Підвищення все-таки відбулося. Але разом з підвищенням зарплати на 15% зросли й обсяги роботи. Якщо минулого року 33 учні ділили на 2 класи, то цього року - 38 навчаються в одному. Не ділять на дві групи класи з вивчення іноземної та державної мов. Тож за ту саму роботу вчитель тепер отримує вдвічі менше. І найбільш несподіваним виявилось рішення зменшити платню за класне керівництво вчителям україномовних класів на 50%. Такий підхід інакше, як антидержавним не назвеш.

Павло Сущенко, Крим

СВІЙ ДО СВОГО ПО СВОЄ

Хто не чув про цю легендарну стрічку студії ім. Олександра Довженка з Іваном Миколайчуком в головній ролі? Відтепер “Пропала грамота” зафіксована не тільки на відеокасетах, а й на комп’ютерних платівках в форматі video і CD.

Ціна без вартості пересилки:
відеокасета – 22 грн.,
компактдиск – 20 грн.

* * *

Серію із п’яти музичних платівок із записами найкращих українських мелодій видано нещодавно. Тут і славнозвісний “Запорізький марш”, і польки, і гопаки у виконанні майстрів з Національного оркестру народних інструментів.

Ціна однієї платівки без вартості пересилки – 20 грн.

Замовлення:
а. с. № 6, Київ-34, 01034 або sametak@i.com.ua
Щоб отримати каталог, надішліть конверт з Вашою адресою.

ВЕЧІР ПАМ’ЯТІ СТЕПАНА БАНДЕРИ

16 жовтня у Київському Будинку вчителя за участі представників громадськості столиці відбувся вечір пам’яті, присвячений 45-й річниці з дня загибелі Провідника ОУН Степана Бандери.

Степан Бандера - молодший

Вечір відкрив Степан Бандера, онук лідера національного руху, який носить ім’я свого дідуся і тепер живе та працює в Україні.

Степан Бандера був теоретиком націоналістичної думки, а написане ним півстоліття тому є й нині актуальним. Бандера передбачив і теперішню ситуацію, в якій опинилася Україна. Він, як ніхто, захищав інтереси своєї Батьківщини. Державі треба повернутися обличчям до ОУН-УПА, дати її діяльності об’єктивну оцінку – такі основні тези промови, яку зробив професор В. Сергійчук.

Київська міська організація „Меморіал” презентувала альбомну та електронну версії своєї музейної експозиції „Забуттю не підлягає”, яка відтворює хроніку злочинів комуністичного режиму проти українського народу.

На вечорі із постановкою віртуальної містерії „Нерон” виступив драматичний колектив із Івано-Франківська.

Богдан Захаряк,
світлини автора

МИ - НАРОД, І ВЛАДА НЕЗАБАРОМ ПЕРЕКОНАЄТЬСЯ В ЦЬОМУ

Із звернення жінок, матерів Сумщини до жінок та матерів усієї України

Дорогі сестри!

...Нинішня влада, що не здатна перемогти у чесному двобої (адже пан Янукович боїться відкритих дебатів), і навіть не може покладатися на фальсифікації (бо за її ставленика майже ніхто не збирається голосувати), вдалася до крайнього заходу – фізичного знищення Віктора Ющенка. Та найстрашнішого не сталося! Господь Бог, почувши наші молитви, зберіг Віктора Андрійовича для його родини, для нас, для нашої перемоги. У ці дні ще більше наших співвітчизників, переконавшись у злочинній сутності діючого режиму, стали на бік правди та честі, зробили вибір на користь Віктора Ющенка.

У ці тяжкі дні серцева недуга підкосила Варвару Тимофіївну, матір Віктора Андрійовича, бо ж чи здатне материнське серце витримувати день у день випробування то КАМАЗом, то отрутою! У ці тяжкі дні багато горя і переживань випало на долю родини Віктора Андрійовича, його дітей, його дружини Катерини Чумаченко. Ця мужня родина стала близькою та рідною для мільйонів українців.

Сьогодні ми, жінки і матері Сумщини, висловлюємо гнівний протест лакеям-журналістам та замовним козачкам - кандидатам у Президенти за фальшиві статті, за інформаційну війну проти українки, жінки, матері Катерини Чумаченко. Тяжкі обставини Великої Вітчизняної війни розсіяли по світу багатьох наших співвітчизників, у тому числі й батьків Катерини Михайлівни. Але вона повернулася додому, бо додому завжди повертаються... А хто відповість за злочинні дії режиму Кучми-Медведчука-Януковича, який вигнав у найми за кордон близько 5 млн. жінок, до речі, з паспортами і українським громадянством! І чи будемо ми вважати їх італійками, іспанками чи португалками, чи своїми ж такі рідними сестрами – українками?!

Нині в Україні іде війна без правил, війна влади, що злилася з кримінальітетом, проти народу. У цій війні вбивають журналістів, отруюють та знищують лідерів, цькують жінок, дітей та немічних матерів.

Ми, жінки та матері Сумщини, звертаємося до славного українського жіноцтва із закликом стати в оборо-ні наших людських прав. Сьогодні в Україні немає поділу на схід і захід, південь чи північ. Є тільки ми, згуртований нестатками та випробуваннями народ, та вони – діюча влада, що хоче довічного панування. 31 жовтня ми не тільки будемо обирати Президента України, а й будемо складати свій власний іспит – давати відповідь, хто ми – народ чи населення. Народ вміє відстоювати свої національні інтереси, боротися за кращу долю дітей та онуків. Ми є народ, і влада, нарешті, переконається в цьому!

Звернення прийнято на обласній конференції „Майбутнє України – очима жінок”.

ХАЙ БУДЕ СОРОМНО МОЇМ РОДИЧАМ...

За Віктора Ющенка я горою! Потерпає від сатанинської навали. Боже, що на нас чекає? Як тяжко на своїй землі бути безправним.

Ось перебираю в пам’яті життя моєї сім’ї. Розкуркулення дідуся, висилка на Сибір. Там не витримав лихої долі наш улюблений дядько Назар. Помер, і зосталися там його кісточки. Дідусь і бабуня повернулись дуже хворі. Дідусь був добрий господар, мав два будинки, худоби багато, млин великий, лавку свою, землю мав - все забрали. Сім’я була - шість дочок, два сини. Один із них - мій батенько опинився на Донбасі і влаштувався на роботу. Згодом забрав маму і нас - всі дочки, я наймолодша. Влаштував батько мене і старшу сестру в дитсадок, але вигнали нас за двері - „нам куркульские дети не нужны”. Сидимо, плачемо на порозі, прийшла ввечері мама і також плакала, адже нас четверо дітей, і без хати, і голодні, і босі. Але вижили. Коли тут війна, знову голод і сльози. Пішли пішки з Донбасу до Харкова у Добролюдовку. Отоді я побачила оселю дідуся, млин на вигоні, але то було вже все чуже.

Після війни закрили всі українські школи і нас всіх зросійщили. При незалежності я намагаюсь відродити свою рідну мову, а ось сестри мої не хочуть чути української. Бачите... їм сподобалось все російське... Та сестра, що була зі мною в дитсадку, забула, як нас вигнали на вулицю, сите життя затьмарило пам’ять... Чоловік її був директором великого заводу. Має два ордени «Дружбы народов» і „Красного знамени”. Попав і сестрі орден „Красного знамени” - за доблесний труд, як ото кажуть... Живи вони в Ростовській області, переїхали в Україну - там не захотіли, а Україну – не люблять... А у мене на серці образа. Працювала в кінотеатрі, багато бачила кінофільмів, бачила „совєтські” – як в одній сім’ї було три ворога, батько проти сина, брати проти одного. Я тоді не розуміла, як це може бути, щоб рідні люди - і вороги? Ось тепер маю таку саму долю.

Мої родичі не розуміють мій патріотизм. Моя дочка знайшла своє щастя в Росії, внучка не хоче знати українську мову. Мої батьки давно померли, але я пам’ятаю, як татусь любив Тараса Шевченка, завжди на стіні був його портрет. Я маю два Кобзарі, читаю. Це справді наш пророк! Розповсюджую газету „Нація і держава”, беруть, читають навіть росіяни, але є й такі, що відвертаються і навіть лаються, називають мене „бандеркою”. Вони зараз розгублені, бо не таку хотіли мати Україну при собі. Їх же навчили, що вони титульна нація і що «все вокруг мойо». Ось звідси і злоба. Треба їх потихеньку перевиховувати.

Нехай хоч трохи буде соромно моїм родичам. Знаєте, як у Біблії? Приходять до Ісуса і кажуть: „Ось там мати твоя і брати твої хочуть бачити тебе”, а він говорить: «Ось моя мати і мої брати», - показує на своїх учнів.

Ось і виходить, що рідніші - не по крові, а по духу. Це істина Божа.

Клавдія Варлаченко

СТОЛИЦЕЮ В НАС БУВ КОСМАЧ...

ДО 60-РІЧЧЯ КОСМАЦЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Ще в 1943 році, коли Україна горіла в огні, запаленому Сталіном і Гітлером, Головна Команда Української Повстанської Армії обрала місцем розташування куреня "Чорні чорти", до якого входили сотні Липея і Козака, околицю Космацької Гуцульщини - Збановець. А вже через рік на території Космача діяли дві військові школи: старшинська на присілку Заводсли та підстаршинська на присілку Буковець. Від кінця серпня 1944 р. до початку лютого 1945 р. Космач був столицею повстанської Гуцульщини.

Вже перший бій з німцями в Космачі увінчався успіхом повстанців. А наприкінці вересня 1944 р. завершилася друга російсько-комуністична окупація Станіславської області. Проти УПА воювали каральні підрозділи військ НКВС і НКДБ, які тоді вже мали досвід масового виселення народів Криму й Кавказу. Але повстанці розгромили вщент на підході до Космача і не допустили до бандерівської столиці моторизований дивізіон генерала Дергачова. Жителька Космача Полек Анна Миколаївна, 1940 р.н. згадує: "… поблизу нашої хати проходила основна дорога на Космач. Я виглянула вранці у вікно, а в нашому саду на кожному дереві сидять радянські солдати... А незабаром почався бій. Він тривав довго, ми… бачили, як згодом на шаленій швидкості в сторону Яблунова мчав радянський панцерник. Де були решта машин й танки - для нас було загадкою. Це вже пізніше ми довідалися, що українська армія не допустила їх до Космача і знищила разом із солдатами-піхотинцями. Вбитих червоноармійців було так багато, що, здавалося, ними завалена вся долина присілка Рушір... Люди розказували, що наступного дня з Яблунова приїхали більшовики, стягували своїх вбитих солдатів на купи і спалювали… А вже по закінченні війни половину жителів Космача було вивезено на каторгу в російські концтабори. Вивезли людей, які боронили рідну землю на каторгу до їхніх катів".

Були й інші славні бої в Космачі. Москва підкорила собі вже всі столиці над Дунаєм, та жовто-синій стяг ще майорів у Космачі. І Космач згодом найбільше потерпів від більшовиків. Про деякі їхні звірства сьогодні знає світ. Наприкінці січня 1946 року на присілку Медвежому «московські визволителі" спалили на очах у дружини, яка чекала на дитину, Марії Варцаб'юк, її чоловіка, заявивши, що так буде з кожним, хто не буде коритися Москві. Марії судилося народити сина, дочекатися розвалу Радянського Союзу і оповісти всі деталі цього звірства режисеру з Канади Мирославі Олексик, яка зазняла свідчення Марії, а також інших репресованих з Космача, аби розповісти усьому світові про славних синів і доньок Космача.

Московські карателі в Космачі на цьому ж присілку застрелили молоду, ні в чому не повинну дівчину Параску Зизатчук, прив'язали її до коня, і кінь волочив дівоче тіло з Медвежого до гарнізону. В урочищі Білашева вбили москвоці Семена Зизатчука і Юрія Татарчука та багатьох інших.

Ще один епізод зафіксував у своїй пам'яті повстанець Дмитро Полагняк: „Гарнізонники довго полювали за сотенним Козаком, але він надійно переховувався. Врешті-решт вони таки його вислідили в Медвежому, в хаті Антонюкових. Живим він здатися не міг. Заховався на поді. Звідти посилав кулю за кулею в окупантів. Більшовики падали один за одним. Та мудрець сказав: один у полі не воїн. Десятки радянських кулеметників щосили торощили дерев'яну хату. Їм допомагали автоматники. Незабаром затихла зброя Козака. Московці увійшли до хати. З простреляної, мов решето, стелі, капала Козакова кров. "Так тебе и надо, свинья бендеровская", - сказав зухвало радянський офіцер і плюнув на підлогу. Козака вони не рухали, бо боялися його навіть мертвого»…"

Космацькі легіні винесли свого побратима на гору Штевйору і похоронили там за християнським звичаєм, бо заповідав він, аби його поховали в такому місці Космача, щоб було звідти видно усю повстанську столицю.

Минули часи, добра душа збудувала біля Козакової могили каплицю. З'явилися нові українські „патріоти", вирішили Козака перепоховати. Розкопали могилу, викопали кістки - і так залишили розритою. Якось нагодився туди житель присілка Медвежого Зизатчук Микита і поставив на могилі березовий хрест, який зберігається й понині. І ставлять на Козакову могилу польові квіти космацькі гуцули та українські патріоти з інших українських земель, а на Покрову щороку палять біля неї велику ватру, згадують добрим словом свого сотенного Козака, співають повстанських пісень. А цьогоріч виповнюється шістдесят років Космацької Самостійної Республіки. З'їдеться з України і світу молодь до Космача, розпалить на всіх тридцяти двох присілках колишньої бандерівської столиці ватри, злетять у небо салюти і зазвучать повстанські пісні - пісні вояків Української Національної Армії. І пригадуються слова вірша "Іду в Космач", який написала поетка з міста Краснодона, що на Луганщині, Антоніна Листопад:

Вкраїниться знову Рубіж.
Вкраїнці шукають Вершину.
Далека дорога, як ніж,
Розкраяла нас, як хлібину.
Від рути візьму резеду.
Запахне у горах тополя.
До тебе, КОСМАЧЕ, іду!
В покосах повстанського болю…

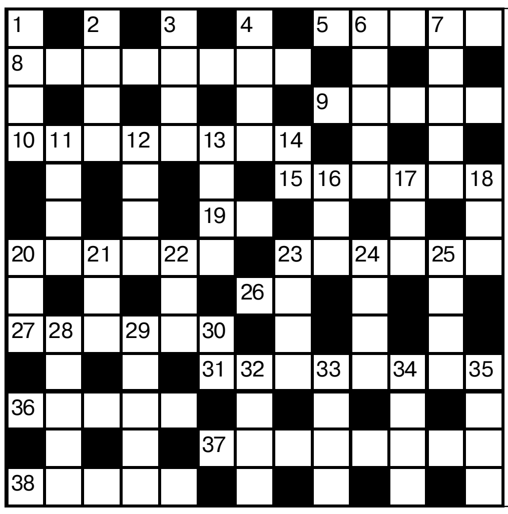
Хоч сьогоднішня українська влада не визнає повстанців - зате їх визнає народ. Визнає, шанує, пам'ятає.

Дмитро Пожоджук,
лауреат премії імені Івана Огієнка,
с. Космач

Календар українського націоналіста

19 жовтня 1854 р. – народився Сергій Васильківський, український живописець.
10-21 жовтня 1947 р. – більшовики вивезли в Сибір майже 150 тис. українців.
21 жовтня 1933 р. – член ОУН Микола Лемик виконав атентат-протест у російському консульстві у Львові проти організованого радянською владою голодомору в Україні.
22 жовтня 1835 р. – загинув народний месник Устим Кармалюк (Кармелюк).
23 жовтня 1991 р. - розпущено КДБ СРСР.
24 жовтня – Міжнародний день ООН.
25 жовтня 1657 р. – Івана Виговського обрано гетьманом України.

ХРЕСТІВКА

Горизонтально:
5. Патронат, керівництво. 8. Станок для малювання. 9. Сорт коштовної шовкової тканини. 10. Рідина, аптекарська форма. 15. Велосипед-двійка. 19. Оголена натура. 20. Шевська нитка. 23. Спортивна гра з молоточками. 26. Одиниця площі. 27. Плоди дуба. 31. Парний танець американського походження. 36. Зв'язкова генерала Чупринки. 37. Тип близькосхідної орнаментики. 38. Видатний математик, що працював у Львівському університеті.

Вертикально:
1. Духовний наставник у мусульман. 2. Верхній жіночий каптан на Арабському Сході в 7-14 ст. 3. Наставник католицького монастиря. 4. Хустинка, стрічка з нашитими хрестами. 6. Виступ у днищі глісера, скутера. 7. Кулясті цукерки, або вітаміни. 11. Давньокиївський князь. 12. Монастир у безлюдному місці. 13. Тумба для голосування. 14. Розмінна монета Лаосу. 16. Британська міра … комбінат. 18. Шаховий термін. 20. …зької республік. 21. Кочова родинна …нцева руда. 23. Птах воронячого сімейства. 24. Кислотна кулінарна приправа. 25. Богиня війни, що вважалася годувальницею Ареса. 28. Зайва проблема, непотріб. 29. Жіноче ім'я. 30. Острів Монте-Крісто. 32. Річка у Польщі. 33. Дерев'яне взуття. 34. Камінь з грубо обтесаною лицевою поверхнею. 35. Звичай, спосіб.

Хрестівку склав ***Ігор Данилиха****, м. Львів*

ВІДПОВІДІ ДО ХРЕСТІВКИ З № 38

1. 1909. 2. 860. 3. 1919. 4. 988. 5. 1016. 6. 1037. 7. 1929. 8. 1051. 9. 1085. 10. 1103. 11. 1117. 12. 1938. 13. 1169. 14. 1187. 15. 1205. 16. 1238. 17. 1948. 18. 1259. 19. 1371. 20. 1380. 21. 1387. 22. 1958. 23. 1425. 24. 1482. 25. 1503. 26. 1968. 27. 1528. 28. 1574. 29. 1621. 30. 1651. 31. 1979. 32. 1667. 33. 1687. 34. 1705. 35. 1768. 36. 1798. 37. 1821. 38. 1989. 39. 1834. 40. 1845. 41. 1871. 42. 1992. 43. 1990. 44. 1993. 45. 2002.

Шеф-редактор **Олексій Івченко**
Видавець **Конгрес Українських Націоналістів**
Засновник **Степан Брацюнь**
Редакційна колегія **Іван Белебеха, Іван Головацький, Анатолій Погрібний, Степан Семенюк**

Адреса редакції: **01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044)229-78-08**
e-mail: nacija@mail333.com
www.nacija.org.ua
Адреса видавця: **01004, вул. Горького 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61**
Головний редактор **Микола Гук**

Реєстраційне свідоцтво:
Серія **КВ № 7970** видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003р.
Передплатний індекс: **09715**
Банківські реквізити: **СПД Брацюнь Степан, р/р №26001016925980 в банку "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300131, ЄДРПОУ 2305606776**

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видруковано у ВАТ "Видавництво "Київська правда"
Замовлення № 3299
Наклад 60000 примірників
Ціна договірна

НАЦІЯ і ДЕРЖАВА Пишіть! Дзвоніть! Приходьте! Підтримуйте!

НАШІ КОРПУНКТИ

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 26-65-57
Дніпропетровськ	Коров'яковський Анатолій	(05693) 7-59-76
Донецьк	Олійник Марія	(0622) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 22-56-09
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Ковальчук Григорій	(0522) 24-50-64
Київська обл.	Сахацький Олександр	(044) (297)27-5-70
Київ	Мохналь Михайло	(044) 228-63-89, 229-68-34
Луганськ	Кук Володимир	(0642) 95-59-78
Луцьк	Максимович Олег	(03322) 723935, 722142
Львів	Вови Михайло	(0322) 35-12-48
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 29-07-90
Мукачеве	Гурзан Василь	(03131) 2-25-45
Одеса	Перегінчук Михайло	(0482) 731-00-78
Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053
Рівне	Кривко Ігор	(0362) 22-20-26
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Суми	Манжела Борис	(0542) 22-73-78
Тернопіль	Ткач Володимир	(0352) 22-01-71
Харків	Дяків Богдан	(0572) 16-02-18
Херсон	Лушпінський Роман	(0552) 29-57-78
Хмельницький	Вітряний Олесь	(0382) 65-32-01
Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Чернівці	Баглій Борис	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81